

ROOSKLEURIG

20

Januari
2008

Telefoonnummers

- Buurtcentrum De Tulp 5422862
- Hannie Schaftschool 5312119

- Speeltuin het Paradijsje 5512636

- Gemeente Haarlem 5113000

- Meldpunt voor problemen in de wijk: 5115115

- Politie Haarlem 0900-8844

Participatiegroep Rozenprieel

- Peter van Berkel (veiligheid) 5322639

- Melle Koning (website) 06-42590394

- Klaas Meelker 5317366

- Ellen Verheul (secretaris) 5277766

Redactie Rooskleurig

- Frans van Heiningen, Gonda Koster, Ellen Verheul, Klaas Meelker

Website

- www.rozenprieel.nl

Colofon

- illustratie voorkant: Richard Tolmeijer

- opmaak: www.grafischburohaarlem.nl

- foto's: Frans van Heiningen

- illustraties: Jo Klingers, Harry Valkenier

- productie: Grafisch Buro Haarlem

- redactie-adres: Buurtcentrum de Tulp, of ellen.verheul@zonnet.nl

Deze keer in de Rooskleurig

3	<i>Nieuws</i>
4	<i>Stadsvernieuwing</i>
6	<i>Republiek Rozenprieel</i>
9	<i>Harry Valkenier</i>
11	<i>Kidspage</i>
12	<i>Buurthuispagina's van de Tulp</i>

Redactioneel

Wist u dat het Rozenprieel zich in de jaren '80 had afgescheiden van Haarlem, zich tot Republiek Rozenprieel had uitgeroepen, en eigen geld en postzegels had? De redactie wilde hier al een tijd iets mee doen. Het leek ons een mooi verhaal voor de Rooskleurig. Maar geen van ons wist precies waar het over ging, terwijl we toch geen nieuwkomers zijn in de wijk. We hadden de klok horen luiden, maar wisten niet precies waar de klepel hing. Daarom besloten we het voor u verder uit te zoeken en op te schrijven: het verhaal van de stadsvernieuwing in de jaren '70 en '80, en de acties van de buurt. Het is een themanummer geworden vol verhalen, interviews en beelden uit de tijd van de Republiek, die zelfs op warme belangstelling kon rekenen van koningin Beatrix. Een heftige periode uit de geschiedenis van de Roos. Veel leesplezier! En wilt u verder lezen: kijk dan op www.rozenprieel.nl.

De volgende Rooskleurig wordt een themanummer over vogels in het Rozenprieel. Vogels die hier broeden, vogels die hier altijd zijn, kunstvogels, vreemde vogels ...Als u verhalen weet over vogels in de wijk, neemt u dan contact met ons op?

de redactie

nieuws van de participatiegroep

Tuin van Jonker

Weet u het nog? Op 12 mei kraakten we de Tuin van Jonker om onze eis kracht bij te zetten dat de tuin die al zo lang braak ligt, eindelijk een groene bestemming krijgt. De aanwezige wethouders en de directeur van de Woonmaatschappij zegden hun steun toe. Gelukkig is dit niet zonder gevolgen gebleven. De gemeente onderhandelt met de Woonmaatschappij over aankoop van de grond. De Woonmaatschappij overlegt met Welzijnswerk Centrum / Zuid over de bestemming. In januari gaat er een plan naar de gemeente. We houden u op de hoogte!

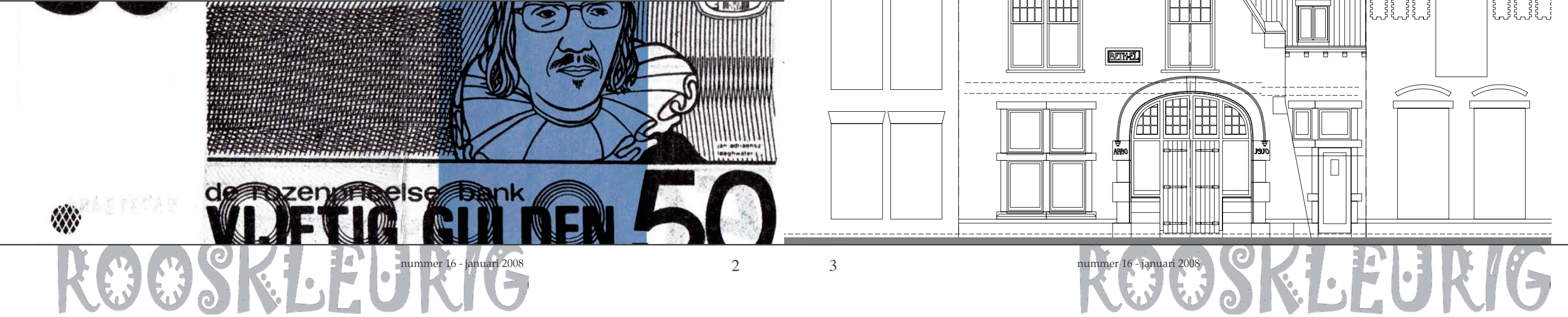
De Bethelkerk

Afgelopen zomer heeft de gemeente eindelijk de in 2004 verbrande Bethelkerk aan de Voorhelmstraat in de verkoop gedaan, na actie van de participatiegroep en omwonenden. Voorwaarde was dat de gevel bleef staan en dat het totale volume gelijk zou blijven. De kerk is gekocht door projectontwikkelaar Bert Koelman. Hij heeft zijn plannen aan de participatiegroep gepresenteerd en die zien er goed uit. Zodra alle papieren rond zijn, begint hij met herstelwerkzaamheden en de bouw van drie appartementen in de voormalige kerk.

Nieuwe kunst

Het Rozenprieel is weer een kunstwerk rijker! De doorgang van het Ben Nijendorffplein naar het Spaarne wordt eind januari geschilderd door Lieke te Poele en Marieke Suurmond van Art-in-Business. Omwonenden hebben hiervoor massaal hun handtekening gezet. In plaats van een sombere en als vuilstortplaats gebruikte doorgang, willen ze een mooie entree van het plein. De kunstenaars hebben zich voor hun ontwerp laten inspireren door tekeningen die kinderen uit de buurt de afgelopen zomer hebben gemaakt met tante Ciska, in de Tulp. De Woonmaatschappij verleende subsidie. Komt u kijken hoe mooi het is geworden?

Ellen Verheul

Een wijk is nooit af: stadsvernieuwing in het Rozenprieel

Toen eind 1988 de laatste van de 205 gerenoveerde gemeentewoningen werd opgeleverd, kwam er een eind aan een roemruchte episode in de geschiedenis van de Roos. Ruim 18 jaar hadden actievoerders geknokt om de wijk te behouden voor de Rozenpriëlers.

Slopen

In 1965 lanceerde de gemeente een ambitieus plan om het imago van Haarlem meer glans te geven. De Haarlemse binnenstad, de City, moest een belangrijk toeristen-, zaken- en winkelcentrum worden, en goed bereikbaar voor autoverkeer. De oude arbeiderswijken rond het centrum (Rozenprieel, Leidsebuurt en de Amsterdamse buurt) waren hinderlijke obstakels voor dit ambitieuze streven. Deze wijken bezaten ‘weinig of geen toekomstwaarde’ en ook van de bewoners had het stadsbestuur geen hoge pet op: ‘in de hier gelegen huizen zijn vaak figuren gehuisvest die tot de laagste gelederen van de maatschappelijke achterhoede behoren’. Het Rozenprieel werd als eerste aangepakt. Dwars door de buurt zouden twee brede verkeerswegen worden aangelegd richting centrum. Daarlangs moesten kantoorflats en dure koopwoningen verrijzen.

De sanering van het Rozenprieel begon. Saneren betekende eerst en vooral: slopen. De gemeente kocht her en der huizen op tegen slooprijzen. De Rozenprieelstraat, de Tulpenstraat en de Voortgingstraat gingen tegen de vlakte. Als voorschot op het plan werd alvast de eerste kantoorflat Koningsteyn aan het Zuider Buitenspaarne gebouwd, waar de Gemeentelijke Dienst Openbare Werken zich vestigde.

Actie

Pas in mei 1970 werden de bewoners van het Rozenprieel geïnformeerd over de afbraak van hun buurt. Aanvankelijk lieten de Rozenpriëlers de plannen gelaten over zich heen komen. Zo niet beeldend kunstenaar Jo Klingers, die zijn atelier had in de wijk. Klingers was het niet eens met de afbraakplannen en meldde zich aan bij de Voorlopige Wijkraad Rozenprieel, die op initiatief van de gemeente was ingesteld om de sanering te begeleiden.

Een gedenkwaardig moment vond plaats op 17 november 1970. In toenmalig café Kitseroo dronk Klingers een borrel met Nico Andriessen, die toen net ontslag had genomen als stadsarchitect, Jan Willem de Kanter, architect, en Aad van Ake, raadslid voor de PSP en als bouwkundige werkzaam op het bureau van Andriessen. Het gesprek kwam op de saneringsplannen. Al snel bleken de vier heren het roerend eens. Na nog een borrel sloten zij een pact om de plannen van de gemeente aan de kaak te stellen. Het verbond werd op de achterkant van een bierviltje bekrachtigd. De oprichting van de AAS-groep was een feit.

Achteraf gezien was dit het begin van een ruim 10 jaar durende strijd om de Roos te behouden voor de Rozenpriëlers.

Wijkraad

Eerst moest de wijkraad om. Tijdens een openbare hoorzitting verzorgde de AAS-groep een glanzende presentatie van alternatieve plannen, waarin betaalbare nieuwbouw en renovatie van de bestaande huizen centraal stonden. De Rozenpriëlers kozen massaal voor het AAS-plan. De wijkraad, waarin de leden van de AAS-groep inmiddels zitting hadden genomen, werd de spil

Vanaf 1969 als vrijwilliger actief, werkte Aad van Ake tussen 1975 en 1985 als ‘sociaal timmerman’ in het Rozenprieel. Als bouwkundige c.q. opbouwwerker werkte hij samen met de wijkraad. Hij gaf voorlichting en ondersteuning aan bewoners die hun huis wilden renoveren. In 1985 stapte hij over naar de gemeente als projectleider woningverbetering bij de gemeente. In die hoedanigheid bleef hij nauw betrokken bij de Roos.

in het gevecht met de gemeente. Een opvallend soort wijkraad: de leden waren niet gekozen en er werd nooit gestemd. Iedereen die dat wilde kon lid van de raad worden en er werd net zo lang vergaderd tot iedereen het eens was. Dat kon dus tot diep in de nacht duren. De wijkraad bestond uit een kleine maar zeer gemotiveerde groep buurtbewoners, waarvan sommigen het wel 15 jaar hebben uitgehouden. Een handjevol vrijwilligers bond de strijd aan met het gemeentelijk apparaat.

Overwinning

De wijkraad behaalde in het voorjaar van 1974 haar eerste triomf. De gemeenteraad ging accoord met een nieuw bestemmingsplan voor de wijk. Bijna alle AAS-plannen werden overgenomen. De Roos was volgens het plan in de eerste plaats een woonbuurt, de bestaande bebouwing moest zo veel mogelijk behouden blijven en nieuwbouw moest zoveel mogelijk aansluiten bij de bestaande buurt. De gemeente stapte af van kaalslag als methode voor stadsvernieuwing.

Een jaar later dreef de wethouder de eerste paal de grond in voor de nieuwbouwwoningen naar ontwerp van AAS-architect Nico Andriessen. Voor Nico Andriessen is de vernieuwing van het Rozenprieel uitgegroeid tot een levenswerk. Hij realiseerde de nieuwbouw en veel renovaties en verbouwingen. De nieuwbouw trekt vooral de aandacht door de opvallende kleurstelling van topgevels, deuren en raamkozijnen. Dat was het werk van mede-actievoerder Jo Klingers, inmiddels aangesteld als wijkkunstenaar.

Weerbarstig

Terwijl de nieuwbouw voortvarend werd aangepakt, moest er nog bijna 10 jaar strijd geleverd worden voordat er met de renovatie van de eerste 55 woningen werd begonnen. Het gemeentelijk apparaat probeerde keer op keer de voorgenomen renovatie te saboteren en op de lange baan te schuiven. Een verklaard tegenstander van de renovatie was bijvoorbeeld de heer Hoes, hoofd directeur van de Dienst Volkshuisvesting. Hij bleef volhouden dat renovatie onhaalbaar was en veel te duur zou uitvallen.

Heel anders was de houding van de landelijke politiek. Een stoet ministers, staatssecretarissen, 2^e Kamercommissies kwam in het Rozenprieel op bezoek. Allen waren enthousiast over wat er in de buurt tot stand werd gebracht. Deze bijval werd door de wijkraad handig uitgespeeld om de weerbarstige gemeente onder druk te zetten. Een kras staaltje was de inzet van Koningin Beatrix als geheim wapen. Tijdens een werkbezoek aan Haarlem bezocht de vorstin de wijk om het beeldje van Tante Jans, gemaakt door haar beeldhouwleraar Mari Andriessen, te onthullen. De actievoeders wisten de koningin voor hun karretje te spannen en de overlevering wil dat door haar invloed de halstarrige gemeente uiteindelijk door de knieën ging. Hoe het ook zij, in 1983 werd eindelijk begonnen met de renovatie, waar al die jaren op was gewacht.

Een wijk is nooit af

Toen in 1988 de laatste van de 205 gerenoveerde gemeentewoningen werd opgeleverd, leek de klus geklaard. Was hiermee de renovatie van het Rozenprieel voltooid? In 1991 voelden de wijkraad, de gemeente en onderzoeksbureau Van Heel 220 Rozenpriëlers aan de tand over de plus- en minpunten van hun wijk. De meeste bewoners waren het erover eens dat de woningen sterk waren verbeterd na de stadsvernieuwing. Maar er traden ook een aantal ernstige minpunten aan het licht. Bij de stadsvernieuwing was het oude stratenplan en perceelindeling van de wijk gehandhaafd. Hierdoor bleef de Roos een eiland in de stad; slecht toegankelijk van buitenaf, met dicht op elkaar staande huizen, straten die niet zijn berekend op 20^e eeuws autogebruik en weinig openbare ruimte. Door de nadruk op woningwetwoningen bleven de laagste inkomensgroepen oververtegenwoordigd en zijn de winkels bijna allemaal verdwenen. De renovatie van particuliere woningen bleef achter. Het enige groen in de wijk is het onkruid dat groeit tussen de stenen van het door actievoeder en wijkkunstenaar Jo Klingers ontworpen Palmplein. Aan al deze minpunten is tot nu weinig veranderd. Kortom: tijd voor een nieuwe revolutie in het Rozenprieel!

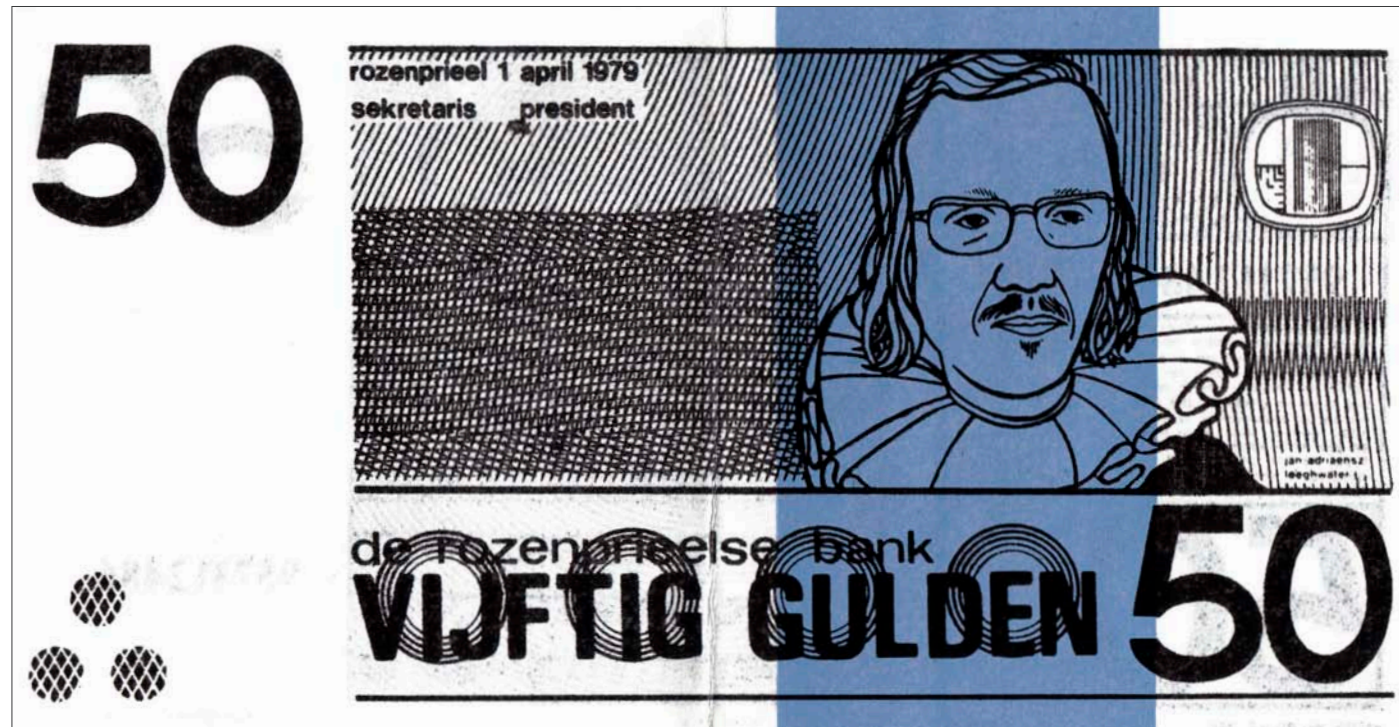
Floris Mulder

Republiek Rozenprieel

Tussen 1970 en 1985 kwam het Rozenprieel er totaal anders uit te zien. De roemruchte wijkraad en de AAS groep (zie p. 4) hebben het de gemeente in die tijd niet gemakkelijk gemaakt. De Republiek Rozenprieel werd uitgeroepen en weinig midde-len werden geschuwd om voor de belangen van de buurtbewoners op te komen. Vaak gebeurde dat met veel creativiteit en hu-mor. Op deze pagina's een paar voorbeelden. Met dank aan Harry Valkenier, Aad van Ake en Fleur Paalman voor het materiaal.

Koning Steyn

In het sprookje 'De droge put' werden de verantwoordelijk ambtenaren en politici op de hak genomen. Koning Steyn droomde van een brede weg naar zijn paleis (Koningsteyn) zodat hij lekker met zijn gouden koets kon scheuren. Hij had geen zin in het opknappen van de paddestoelen van zijn bewoners. Raadsheer Haastnoot hielp hem met vertragen-gstactieken. Maar de kabouteraad kwam in actie! Tekst: Harry Valkenier, tekeningen Jo Klingers. U kunt het hele sprookje lezen op www.rozenprieel.nl.

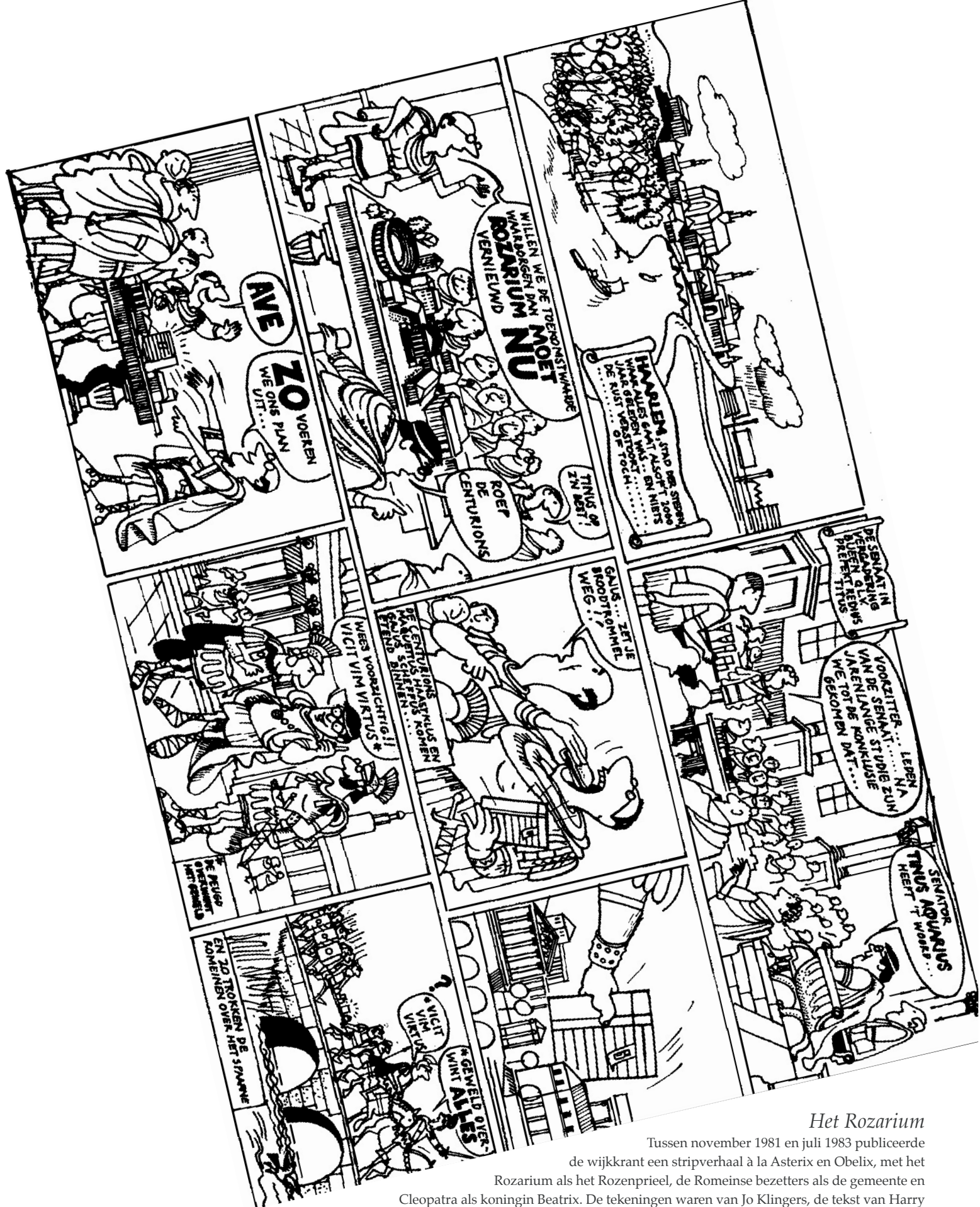
50 gulden

De Republiek Rozenprieel (zeef)drukte eigen postzegels en geld. De Nederlandsche Bank (DNB) kon dit bepaald niet waarderen en stuurde de wijkraad een brief dat 'uw bankbiljetten van 50 gulden grote overeenkomsten vertonen met de door ons uitgegeven bankbiljetten' (het officiële 50 gulden biljet bestond toen nog niet). De voorraad en de drukmaterialen van de Rozenprieelse 50 gulden moest vernietigd worden. Piet Verhoeven, toenmalig president van de Republiek Rozenprieel, schreef terug dat de Rozenprieelse Bank in het bezit was van het auteursrecht op het 50 gulden biljet. Hij vervolgde: 'in het kader van de vreedzame coëxistentie van onze jonge republiek en het voormalig moederland delen wij u echter hierbij mede geen enkel bezwaar te hebben tegen de uitgifte van uw drukwerk, mits in deze serie niet een biljet van 50 gulden wordt opgenomen.'

Beatrix: Groeten uit de Roos!

Zelfs de koningin werd bij de acties betrokken. Ze kreeg een tijdlang elke dag een ansichtkaart met 'Groeten uit de Roos'. De wijkraad hield haar zo op de hoogte van de gebeurtenissen in het Rozenprieel. Toen ze in 1983 Haarlem zou bezoeken, wilde de wijkraad dat ze naar de Roos zou komen om het beeld van tante Jans op het Palmplein te onthullen. Omdat ze nog les had gehad van Mari Andriessen, zou ze aan dat verzoek vast voldoen. Bovendien zou dat de gemeente onder druk zetten om het plein op te knappen en vaart te zetten achter de renovatie die volgens de wijkraad veel te langzaam verliep. Het hielp. De gemeente kwam in actie en het plein werd opgeknapt. De zes huizen die toen gerenoveerd werden, kregen een oranje zeil over het lekkende dak en de buurt liep massaal uit voor de koningin. Beatrix bleek alle ansichtkaarten gelezen te hebben en wilde een abonnement op de wijkkrant. Genoeg stof voor een paar afleveringen van het stripverhaal.

Vorig jaar nog is de koningin in de bres gesprongen voor het Palmplein en het beeldje van tante Jans. Ze vroeg de gemeente om bij de geplande renovatie van het Palmplein eerst te overleggen met Jo Klingers, ontwerper van het huidige plein. Maar omdat er eerst gebouwd moet worden in de de Van Marumstraat, waar de grond al bijna 2 jaar braak ligt, blijft ook het pleintje voorlopig liggen zoals het ligt – vol onkruid en hondendrollen. Misschien is het tijd de hulp van de koningin weer in te roepen: Groeten van het Palmplein!

Het Rozarium

Tussen november 1981 en juli 1983 publiceerde de wijkkrant een stripverhaal à la Asterix en Obelix, met het Rozarium als het Rozenprieel, de Romeinse bezetters als de gemeente en Cleopatra als koningin Beatrix. De tekeningen waren van Jo Klingers, de tekst van Harry Valkenier. Op p. 8 vindt u de eerste episode, waar de nieuwbouwplannen voor het Rozarium worden besproken in de Romeinse senaat. De broodtrommel in de maquette is de Koningsteinflat. Gajus Scheffus is de toenmalige directeur van het grondbedrijf, waarmee de wijkraad steeds overhoop lag. De overige afleveringen kunt u lezen op onze website www.rozenprieel.nl.

Woelige jaren en wilde haren

Oud-wijkraadslid

Harry Valkenier

Een soort Manhattan aan het Spaarne met een snelweg erdoor. Dat waren kort samengevat de plannen die de Gemeente Haarlem begin jaren '70 had met het Rozenprieel. De strijd tegen de sloop van de buurt werd met ongekende geestdrift, creativiteit en speelsheid gevoerd en had de warme belangstelling van niemand minder dan koningin Beatrix. Een van de strijdlustige creatievelingen die het tegen de gemeente opnam was Harry Valkenier. Joost Mulder zocht hem op voor een terublik op de woelige jaren waarin de buurt zoals we hem nu kennen vorm kreeg.

Harry Valkenier is óók de geestelijk vader van de techniekontdekkers voor kinderen en zelfstandig auteur en adviseur voor het techniekonderwijs aan basisschoolkinderen. Onderwijzers en onderwijzeressen in heel Nederland kennen Harry's gezicht uit de brochures van leermiddelenproducent Heutink. Hij staat er met opgestoken duim en kalend hoofd in, begeleid door het motto 't werkt met Harry!. Zijn echte haar mag hij dan grotendeels kwijt zijn, voor zijn wilde haren geldt dat bepaald niet. Zo bond

hij enkele jaren terug na de vondst van een geheim logboek van een Russische onderzeeër de strijd aan met de BVD, die ten onrechte een dossier over hem bleek te hebben aangelegd waaruit later stukken verdwenen bleken te zijn. Kortom, wie het hele verhaal van Harry wil aanhoren heeft aan één pot koffie, of zelfs een pak koffie, niet genoeg.

Brandlucht

Harry kwam in het Rozenprieel terecht toen hij, op dat moment werkzaam in het Shaffytheater in Amsterdam, voor achttienduizend gulden een bovenwoning in de Linschotenstraat kocht die na een brand weer was opgeknapt. 'Het rook hier en daar nog wel een beetje naar brand,' herinnert Harry zich. 'Dat maakte het tot een niet al te aantrekkelijk koopobject, maar daardoor wel voor mij haalbaar.' Hij lacht en zegt: 'In die tijd woonden al mijn vrienden in studentenflats. Nou, daar stonk het ook, maar dan wel een stuk smeriger.'

Harde hand

De jonge Harry werd al snel benaderd door toenmalig

wijkraadsvoorzitter Wout de Vries, die in de Kamperstraat een installatiebedrijf had. 'Ik ben me toen gaan bezighouden met de wijkkrant en dat soort dingen, de meer ludieke dingen,' vertelt Harry. 'Ik was geen bouwkundige, ambtelijk was ik niet onderlegd en ik was ook nog eens hartstikke jong, dus ik zei "Doe mij maar de buurtkrant". Die werd echt een succes. In die tijd gingen er altijd vijftig extra exemplaren naar het stadhuis. Hij werd daar door iedereen gespeld, inclusief het college van B&W, waar wij toch op voet van oorlog mee stonden. Op een gegeven moment, De Gou was

toen nog burgemeester, hoorde ik op een vrijdagavond bij mij om de hoek een hoop lawaai. Toen ik poolshoogte ging nemen zag ik dat een gripper van een sloopbedrijf bezig was het kantoor van de wijkraad, in de Palmstraat, neer te halen. Met alle spullen er nog in. Voorin reed die gripper naar binnen en achterin stond de wijkraad de kopjes te redden. Zo lagen de verhoudingen toen. Wij kregen het daar overigens niet benauwd van, hoor. We waren allemaal ook voor geen kleintje vervaard moet ik zeggen. Zo kwam Wout de Vries

Harry Valkenier: 'Voorin reed die gripper naar binnen en achterin stond de wijkraad de kopjes te redden. Zo lagen de verhoudingen toen.'

een keer met een hamer en spijkers naar een zitting van de gemeenteraad over de plannen voor de buurt. Hij begon daar doodleuk de deur dicht te timmeren en zei "We gaan er niet uit voordat er een besluit is." Dat soort dingen.'

Koning Steyn

Voor het creatieve deel van de strijd tegen de sloopplannen werkte Harry nauw samen met beeldend kunstenaar Jo Klingers. 'Hij maakte de tekeningen voor de strip in de buurtkrant, een feuilleton waarvan ik de tekst schreef. Het was een sprookje over Koning Steyn en de Droge Put. Dat laatste sloeg op de verlaging van de waterstand in de buurt, een volgens ons opzettelijke poging om de funderingen van de huizen aan te tasten. Dat sprookje werd ook op het stadhuis gretig gelezen, hoorden we. In de lunchpauze las men het daar aan elkaar voor en dan probeerde men te raden wie nou wie was en zo.'

Harde handen

Harry verdwijnt even uit beeld, wat mij de gelegenheid geeft mijn lauw geworden koffie achterover te slaan. 'Kijk, dit zijn toch fantastische tekeningen!' zegt hij terwijl hij een exemplaar van de grootformaat wijkkrant opent. 'Kijk, hier, Beatrix. Het is niet voor niks dat zij een abonnement wilde. Dat heeft ze toen haar secretaresse laten regelen. Later bleek dat ze de wijkkrant ook echt las. Dat was toen ze een bezoek bracht aan de Roos voor de onthulling van het beeld van Tante Jans. Dat was het laatste beeld

van Mari Andriessen, de kort daarvoor overleden oom van buurtarchitect Nico Andriessen, waarvan ze bootseerles had gehad. Tijdens haar bezoek begon Beatrix, die toen net haar moeder was opgevolgd, gelijk uit die strip te citeren. We hadden haar in de maanden voorafgaand aan het bezoek ook elke week een ansichtkaart van de buurt gestuurd. Op het programma van die dag stond onder meer een bezoek aan de Linschotenstraat. Daar gaf ik op dat moment zelf les. Ik dacht "Dan krijgt de hele zaak waarschijnlijk wel een verfje", wat ook gebeurde. Maar goed, tijdens dat bezoek aan de school vertelde een kleuterleidster aan de koningin dat de school eerst op een andere plek in de buurt had gezeten. "Ja, de Bakkerstraat," zei Beatrix toen, alsof ze jaren in de Roos had gewoond in plaats van op Soestdijk. Ik weet nog goed dat ik toen ik haar een hand gaf dacht "Kijken wat voor handen ze heeft". Nou, dat waren hele harde, droge handen, waarschijnlijk van het kleien.'

Afkoopsommen

'Later die dag was de onthulling van het beeldje van tante Jans. Dat is neergezet als symbool voor de saamhorigheid in de buurt. Dat is een verhaal apart. Kort gezegd heeft zij in de oorlog de vader van Jo Klinders, die bakker was, uit de brand geholpen toen die een naheffing van ik meen achthonderd gulden kreeg voor niet betaalde belasting op gist, een maatregel van de Duitsers. Tante Jans heeft er toen, zeg maar met geld uit haar oude sok, voor gezorgd dat het huis van de familie Klinger niet werd ontruimd.

'Een ander aardig verhaal rond die onthulling is dat we ervoor hadden gezorgd dat buurtbewoner Ko, die last had van psychoses, die dag letterlijk uit de buurt bleef. Ko, die vlak om de hoek van het beeldje woonde, had de gewoonte om op de gekste momenten zijn huis uit te komen stormen en dan tegen niemand in het bijzonder een scheldkanonnade af te steken. Wij dachten "Als hij dat doet als de koningin er is en hij op haar afstuift, leggen ze hem om." We hadden hem daarom verteld dat er in zijn stamkroeg, de Ouder Florijn in de Lange Veerstraat, vijftig gulden voor hem klaar lag. Dat heeft gelukkig gewerkt, al had De Telegraaf er lucht van gekregen dat de gemeente die vijftig gulden had betaald om hem tijdelijk uit beeld te houden. Dat was minder leuk, want we hadden discretie beloofd. Maar zoals gezegd liep het die dag allemaal goed af. Bij het afscheid in de Gravenzaal hadden ze ons ergens achteraan opgesteld. En wat doet majesteit? Die begint aan onze kant! Ze had het een erg goed bezoek gevonden. Jaren later heeft ze dat nog eens herhaald toen ze werd geïnterviewd, ik meen door Hella Haasse. Het bezoek aan De Roos had ze toch wel het allerleukste werkbezoek gevonden. Maar het verhaal is nog niet uit...'

Helaas, het artikel is wél uit. Voor nu althans. Met excuses aan Harry en dank voor zijn verhaal. Wie weet komen we er nog eens op terug...

Joost Mulder

wist u dat...

...de linde op de Kampersingel bij het kruispunt met de Kleine Houtstraat een monumentale boom is? Dat wil zeggen minstens 80 jaar oud, beeldbepalend, en onvervangbaar voor het karakter van de omgeving?

...de gemeente dit jaar nieuwe bomen gaat planten in de Voorhelmstraat, in plaats van de in 2005 door ziekte gevelde paardenkastanjes?

OPROEP

Gaat het Rozenprieel u aan het hart? Vind u het ook belangrijk dat er goed overleg is tussen de gemeente en de buurt, dat er af en toe feesten worden georganiseerd en dat de Rooskleurig wordt uitgegeven? Wij ook! De participatiegroep kan niet functioneren zonder actieve buurtbewoners. Kom ons helpen! Het kost u niet veel tijd en het is belangrijk voor de buurt.

Neem contact op met Ellen Verheul, 5277766.

advertentie

Peuterspeelzaal Beertje Bas.

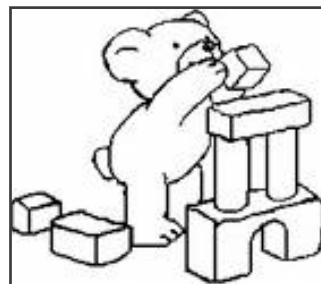
Linschotenstraat 57a, 2012 VE Haarlem, Tel: 5313554

Leidsters: Anneke Jansen en Annemieke Koelemij.

We hebben een gezellige zonnige ruimte in de Hannie Schaftschool waar kinderen vanaf 2 jaar en 3 maanden worden opgevangen door 2 leidsters.

De doelstellingen van onze speelzaal zijn:

- * Bevorderen van sociaal contact tussen kinderen.
- * Bevorderen van de zelfstandigheid van het kind.
- * Begeleiding van de ontwikkeling van het kind.
- * Vergroten van de spelmogelijkheden.
- * Bevorderen van het contact tussen ouders.

Tevens hanteren wij in samenwerking met de o.b.s. Hannie Schaft de Piramide methode. Dat houdt in dat we door middel van projecten aandacht besteden aan de taalontwikkeling. Ieder project duurt ongeveer 3 weken. In die weken wordt spelenderwijs dmv verhaaltjes, liedjes, en plak- en knutselwerk de basiswoorden geleerd.

Mocht u meer willen weten of uw kind willen opgeven dan kan dat van maaandag- t/m vrijdagochtend tussen 9.30 en 12.15 uur.

nieuws uit het buurthuis

Voor de verandering hebben we dit keer geen programmaoverzicht geplaatst. U kunt voor een programmaoverzicht kijken in de vorige krant of u kijkt bij het buurthuis waar het programma te vinden is op de posters en flyers op de ramen. Natuurlijk kunt u ook een van de medewerkers in het buurtcentrum aanspreken met uw vraag.

het is alweer 2008

Bij deze willen wij iedereen een heel goed nieuw jaar toewensen en veel voorspoed en gezondheid.

In dit nieuwe jaar gaan wij er met z'n allen weer flink tegenaan om er iets gezelligs van te maken.. En natuurlijk speelt het buurthuis voor velen daar een grote rol in. Voor veel kids is de Tulp dan ook onmisbaar en komen zij met veel plezier op onze verschillende activiteiten. Iedereen is welkom bij ons en wij hopen dat we dit jaar een gezellige tijd met elkaar tegemoet gaan.

Wij zijn er klaar voor.....JULLIE OOK???

Wie heeft per ongeluk een blauwe sjaal meegenomen uit het buurthuis? Svp terugbrengen

Turkse thee-ochtend in de Tulp

Sinds kort zijn wij gestart met een gezellige thee-ochtend in ons buurthuis.

Iedereen is van harte welkom en er wordt van alles georganiseerd zoals door een aantal vrouwen die het idee hebben gekregen om iets leuks in de ochtenden te organiseren zoals:

- lekker Turks ontbijten
- een vaas omtoveren tot een prachtexemplaar door er met stof allerlei figuren op te plakken
- allemaal Turkse lapjes naaien met mooie zilveren muntjes eraan. In Turkije wordt dat gebruikt bij het dansen.

En zo doen we elke keer iets anders met elkaar.

Het is ook een gelegenheid om gezellig met elkaar te praten of om elkaar te leren kennen.

De ochtend vindt plaats op elke dinsdag van de week.

Het is van 09.00 uur tot 11.00 uur

Het is gratis

Het is voor iedereen

Kinderen die nog niet naar school gaan mogen gewoon mee.

Je hoeft je niet op te geven en je kunt gewoon komen binnenlopen.

We hopen je spoedig te mogen begroeten en je bent van harte welkom. Ook met nieuwe ideeën om er een leuke, interessante ochtend van te maken.

Voor meer informatie kunt u bellen met een medewerker van buurtcentrum de Tulp.
Telefoon 5422862.

Tot ziens in de Tulp!

Nieuwe activiteiten in 2008

loverboys

Voor meiden vanaf 12 jaar zal er in februari een cursus beginnen over het gevaar van Loverboys. Schrijf je hiervoor in bij Marina Bink in het buurthuis of bel 5422862.

Soapserie schrijven

Na de cursus over Loverboys zal Desirée een cursus 'scripts voor soapseries schrijven' geven voor jongens en meisjes vanaf 12 jaar. Desirée schrijft zelf voor onder andere GTST. Lijkt het je wat, geef je dan op bij Marina Bink in het buurthuis of bel 5422862.

Nieuw! Dreumesgroep

in de ruimte van Beertje Bas in de Hannie Schaftschool.

Elke dinsdagmiddag bent u van harte welkom met uw kind op de dreumesmiddag. U kunt dan onder het genot van een kopje koffie of thee uw kind laten spelen met andere kinderen.

Er is allerlei speelgoed aanwezig waar de kinderen goed mee kunnen spelen. Ook is er een peuterjuf en een medewerkster van het consultatiebureau waar u met al uw vragen terecht kunt.

Dag: dinsdag

Tijd: 13.45-15.00 uur

Kosten: gratis

Voor meer informatie kunt u bellen met Marina Bink in buurtcentrum de Tulp.
Telefoon: 5422862

Wij kunnen nog altijd Douwe Egberts-punten gebruiken voor het ondersteunen van het kinderwerk en het ouderenwerk in het buurthuis. Bij voorbaat onze hartelijke dank!

Data kienen 55+

8 januari, 12 februari, 11 maart, 8 april.

Voor informatie zie poster in de Tulp of bel 023-5422862

Muziekoptreden van Peter Dons

Op zondag 27 januari vanaf 14.30 uur. Zaal open vanaf 14.15 uur.

Entree: €1.00

Waar: buurtcentrum de Tulp, Voortingplantsoen 56, Haarlem

haar- en nagelstudio **HAIR 2 NAIL**

Iedere eerste woensdag van de maand:

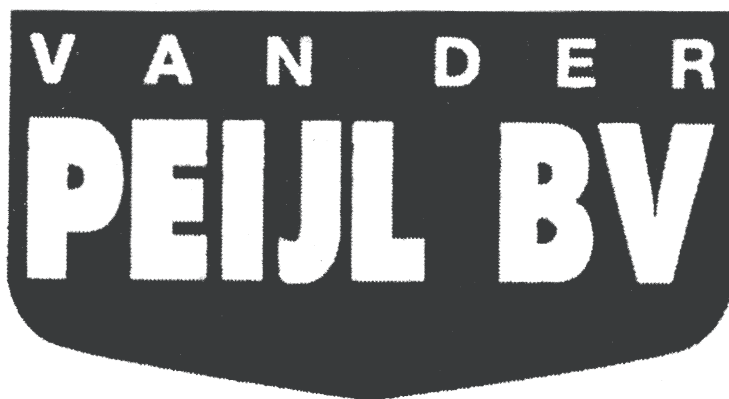
kinderen knippen 10 euro

Bent u slecht ter been? Iedere donderdag gratis haal- en brengservice

*Bakkerstraat 2 zwart
2012 ZJ Haarlem
tel: 023-5313131*

Openingstijden

<i>woensdag</i>	<i>van 9:00 tot 17:00</i>
<i>donderdag</i>	<i>van 9:00 tot 21:00</i>
<i>vrijdag</i>	<i>van 9:00 tot 17:00</i>
<i>zaterdag</i>	<i>van 8:00 tot 13:00</i>

Groothandel in gebruikte wagens
Nijverheidsweg 29 2031 CN Haarlem
Tel. 023-5423906 Fax: 023-5321496
www.vdpeijl.nl